

съ Гурко, който въ това врѣме се готвялъ за мѣсто-то на сражението.

— А! чудно нѣщо, казалъ генералъ Гурко: началникътъ на конницата (херцогътъ Лайхтенбергскій) останялъ при пѣхотата, а началникътъ на пѣхотата (Столътовъ) се озовава на чело на кавалерията.

Скоро подиръ боя Гурко раздѣлилъ своитѣ войски на два дѣла. Едина дѣлъ, конницата, отстъпила наедно съ него прѣзъ Хаинкюйскій проходъ—въ Търново; другата частъ — българскитѣ дружини останяли на Шипка. При дружинитѣ останялъ само единъ драгунски полкъ.

Турцитѣ завзели Стара-Загора, запалили и разорили града, исклали колкото жени, дѣца и старци намѣрили и ограбили все, що могли.

Така се свършилъ първия задбалкански походъ, въ който голѣмата частъ отъ лишения, побѣди и загуби се паднала на българското опълчение. Споредъ приблизителни прѣсметвания тукъ паднали около 1200 дружинници. Генералъ Гурко скоро се опѣтилъ за Петербургъ да вземе своята дивизия.

Въ това врѣме се разнесе слухъ, че се дала заповѣдъ на царската гвардия да тръгне въ походъ.

XII.

Защитата на Шипка.

Първото появяване на Сюлеймана. — Черкезитѣ и опълченцитѣ въ Казанлъкъ. — 9-й августъ: първо дѣло. — Българскитѣ дружини. — Чудеса отъ храбрость. — 11 августъ: най-критическия день. — Клетвата на орловцитѣ и опълченцитѣ. — Отчайване. — Моментъ на спасението. — Генералъ Радеcki. — 12 августъ: прѣвратенъ день. — Раняване на Драгомирова. — 14 августъ: отпочивка. — Загубитѣ. — Епизоди. — Българскитѣ селяни-водоносци. — Смъртъ на ген. Дерожинскій. — 5 септемврий. — Загуби на 5 сеп. — Свършено отблъскване на турцитѣ. — Смѣняване на Сюлеймана. — Реуфъ-паша.

Сполученото опиране на Османъ паша въ Плевенъ и оттеглянето на Гурка изъ забалканския край даде